

**Informacja w sprawie ustawy z dnia 21 października 2016 r. o ustawie o umowie
koncesji na roboty budowlane lub usługi**

Celem ustawy jest implementacja do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, zwanej dalej „dyrektywą 2014/23/UE”, a w następstwie wprowadzenie jasnych i przejrzystych zasad oraz procedur udzielania zamówień w drodze umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Istotą dyrektywy 2014/23/UE jest ograniczenie niepewności prawnej przy udzielaniu koncesji oraz sprzyjanie publicznym i prywatnym inwestycjom w infrastrukturę i usługi strategiczne, przy zapewnieniu najlepszego stosunku jakości do ceny, w tym ułatwienie realizacji projektów w formule partnerstwa publiczno-prywatnego.

Ustawa wdraża do prawa krajowego postanowienia dyrektywy 2014/23/UE dotyczące m.in.:

- 1) definicji pojęć „umowa koncesji na roboty budowlane” oraz „umowa koncesji na usługi” (w świetle wdrażanej dyrektywy „umową koncesji” jest umowa, na podstawie której zamawiający będzie powierzał wykonawcy wykonanie robót budowlanych lub świadczenie usług i zarządzanie tymi usługami za wynagrodzeniem stanowiącym wyłącznie prawo do eksploatacji obiektu budowlanego lub wykonywania usług będących przedmiotem tej umowy, albo takie prawo wraz z płatnością);
- 2) przeniesienia na koncesjonariusza ryzyka ekonomicznego związanego z eksploatacją obiektów budowlanych lub wykonywaniem usług, w tym ryzyka związanego z popytem lub podażą;
- 3) umożliwienia zamawiającym sektorowym zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi;

4) szacowania wartości umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi (wartość tę odniesiono do całkowitego przychodu koncesjonariusza, uzyskanego w okresie obowiązywania umowy koncesji, z tytułu wynagrodzenia za wykonanie robót budowlanych lub świadczenie usług i zarządzanie tymi usługami, z uwzględnieniem m.in. opcji i przedłużeń okresu obowiązywania umowy koncesji, przychodów z opłat i kar uiszczanych przez korzystających z obiektów budowlanych lub usług, dotacji, płatności lub innych korzyści finansowych uzyskiwanych przez koncesjonariusza z tytułu realizacji umowy koncesji);

5) katalogu wyłączeń od stosowania przepisów ustawy (z tym, że zawężono przewidziany w dyrektywie katalog wyłączeń przedmiotowych o sektor gospodarki wodno-kanalizacyjnej i sektor transportu publicznego);

6) przyznania Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych kompetencji organu właściwego w sprawach umów koncesji na roboty budowlane lub usługi, określenia kompetencji i sposobu realizacji zadań oraz zakresu współpracy z ministrem właściwym ds. rozwoju regionalnego przy ich realizacji;

7) środków ochrony prawnej w postępowaniach o zawarcie umowy koncesji (środki te będą ukształtowane analogicznie do stosowanych przy zamówieniach publicznych; wykonawcom ubiegającym się o koncesje przyznane zostanie prawo wniesienia odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej w postępowaniu odwoławczym i skargi do sądu okręgowego w postępowaniu skargowym, w miejsce wnoszenia skarg i skarg kasacyjnych w trybie sądowo-administracyjnym).

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 20 ust. 1 pkt 4–7 oraz ust. 3–5, art. 48 ust. 3 i art. 50, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.